

LA GALERIA

73

Vic celebra una dècada fent d'aparador musical

Oriol Cortacans

Entre els dies 17 i 20 de setembre Vic celebra el seu Mercat de la Música amb grups catalans i d'arreu del món.

OPINIO

11

Canviar la partitura

Pere Martí

13

Estaté respon

Fabià Estapé / Toni Canís

13

"Mamà, por!"

Miquel Ramon

15

Crònica d'un robatori

Llibert Ferri

16

"Operació Catedral"

Xavier Vinader

17

Pel Museu Diocesà de Lleida

Josep Maria Forné

18

Com volen, aquesta gent

Ramon Barnils

David i Goliat

J. J. Pérez Benlloch

Lifting

Pau Viciano

19

La sorpresa de Hamlet

Martí Domínguez

82

Sobre el cor sagrat

Joan Francesc Mira

Qui té les mans netes?

La crisi política i institucional oberta arran del cas Marey trigarà molt a tancar-se. El grau d'entesa i honestetat política dels dirigents de l'estat espanyol hauria de marcar el ritme de la distensió, però com que el curs dels esdeveniments se'ls ha escapat de les mans segurament no n'hi haurà prou amb entesa i honestetat, dues virtuts que fins ara han brillat per la seua absència. Ara són la llei i els jutges els qui marcaran el ritme, perquè una vegada oberta la caixa dels trons no hi ha qui la tanque. El dossier que EL TEMPS publica aquesta setmana a partir de la pàgina 20 és prou il·lustratiu. Als jutjats hi ha desenes de sumaris oberts per investigar les accions dels GAL, i si continuen el seu curs els judicis poden durar fins al 2004, com va avisar l'inefable jutge Garzón.

Des de les planes d'un setmanari com EL TEMPS no podem sinó defensar la veritat i la transparència, amb totes les conseqüències. Que els jutges arriben fins al final. Però aquests principis no valen només per al cas GAL i els governs del PSOE. Són universals. És a dir, o tots moros o tots cristians. I des de les planes d'aquest setmanari tampoc podem deixar de repetir allò que tothom sap: que l'empresonament d'un ministre de l'Interior i un secretari d'Estat de Seguretat del PSOE per la "guerra bruta" contra ETA és tristament la culminació d'una altra "guerra bruta", provocada pel PP—sense sang, però innoble i perversa— per a carregar-se l'adversari polític.

Veritablement, José María Aznar s'ha "comprat" un portaveu immaculat en un moment clau. És molt

fàcil fer sortir ara Josep Piqué a dir que el govern espanyol no vol polititzar les decisions dels jutges ni vol interferir-hi. Seria, en canvi, més difícil explicar l'actitud del PP quan aquest partit era a l'oposició i conspirava, des de la deslleialtat, perquè aquest moment arribara. Que siga Álvarez Cascos, en lloc de Piqué, qui done les explicacions... El PP d'Aznar no és innocent quan s'aprofita de la situació per eliminar electoralment el PSOE, ja que aquest és l'objectiu que ha perseguit els últims anys provocant l'acció de la justícia. Si no, on són els judicis contra el franquisme, on són els judicis contra el terrorisme d'estat fins al 1982? I és que els dos homes empresonats a Guadalajara no són els únics responsables del terrorisme d'estat durant els anys de la transició. En són correspon-

bles els sectors de l'esquerra i la dreta espanyoles que, descartada la ruptura amb el règim franquista, van tolerar per A o per B la continuïtat de mètodes i elements antidemocràtics dins dels cossos de seguretat de l'estat. I, recordem-ho, el PP és l'hereu d'Alianza Popular, com AP ho era del franquisme. Ells tampoc no tenen les mans netes.

Quan Jordi Pujol insisteix a dir que les democràcies avançades han resolt problemes similars per la via política té tota la raó, però ja no serveix de res. A hores d'ara està clar que la democràcia espanyola fa les coses diferents. Doncs d'acord: que se sàpiga tota la veritat, tota, perquè el cas GAL no siga només una trista revenja sinó una oportunitat per aprofundir la democràcia i la transparència de la cosa pública. ■

"El cas GAL és tristament la culminació d'una altra "guerra bruta", sense sang, però innoble i perversa, per a carregar-se l'adversari polític."